

Práce bakalářská

Posudek vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Tereza Janečková

Název práce: Základní myšlenky Senecovy etiky

1. CÍL PRÁCE

Cílem předkládané práce je „vyložit Senecovo pojetí blaženého života“, tj. vyložit, v čem Seneca vidí blaženosť, jak a proč jí člověk může a má dosáhnout. Autorka s tímto cílem spojuje i zodpovězení dalších otázek, týkajících se osudu, smrti a sebevraždy (i když někdy poněkud ambiciozně, což připisují určitě formulační neobratnosti, např. na s. 7: „Zodpovím otázku, co se po smrti děje“).

Těchto cílů je v podstatě dosaženo, ačkoli práce obsahuje některé věcné i formální nedostatky, které budou v posudku uvedeny. Již na tomto místě ale lze říct, že oproti předchozí (v červnu obhajované) podobě práce je nyní nedostatků výrazně méně.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Práci autorka dělí do čtyř kapitol. První kapitola je věnována obecné charakteristice stoické filosofie a přehledu některých témat, jimiž se stoikové věnovali na poli logiky, fyziky a etiky. Jelikož je tato kapitola jen vstupní, lze snad tolerovat, že je zpracována výhradně ze sekundární literatury, bez viditelnějšího vhledu, a že se omezuje na výčet učebnicových faktů. Rovněž je třeba připomenout, že Seneca se logikou a fyzikou (nepočítáme-li sem meteorologii) prakticky nevěnoval, natož aby v nich vynikal (s. 6).

Druhá kapitola obsahuje základní data Senecova života. „Seneca“ a obsahuje několik Senecových životních dat, náznaky toho, čím se zabýval a opakováné zdůrazňování toho, jak byl významným autorem. Naštěstí je tato kapitola krátká (3 strany), takže nepůsobí příliš rušivě.

V kapitolách 3 a 4 se autorka dostává k vlastnímu tématu bakalářské práce. Proto je dobré, že svým rozsahem převyšují kapitoly předchozí. Do určité míry lze říct, že i kvalitativně. Třetí kapitola poměrně dobře popisuje Senecovo pojetí blaženosť a témat s tím souvisejícím (zejména problematika ctností je pro etiku důležitá). Zde již autorka pracuje s primární literaturou a její text je přijatelnou komplikací.

Čtvrtá kapitola přibližuje Senecův postoj k osudu a smrti. Determinismus zde není podloženo kosmologickou koncepcí, ale prezentován jako fakt, s nímž je nutné se vyrovnat. Autorka se zaměřuje především na Senecovo chápání smrti, vyrovnaní se s ní a na jeho názory na sebevraždu. Nezasazuje tyto názory do stoického pojetí univerza, ale předkládá je jako souhrn parafrází Senecových úvah. To je škoda, protože tato část práce nemusela být jen deskriptivní rázu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Práce obsahuje jen drobné formální prohřešky. Např. je opakováně špatně skloňováno Senecovo jméno, je-li použito jako přívlastňovací jméno přídavné (jen na prvních stranách: Senecovo filozofie, proniknout do Senecovo pojetí, osm Senecovo traktátů ... atd.).

Slova „stoikové“, „stoicismus“ jsou psána někdy s velkým „S“, někdy s malým „s“. Na použité zdroje je odkazováno přijatelným způsobem.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorka text zpracovala lépe, než v předchozí verzi. Odstranila hlavní formální i obsahové nedostatky. Navýšila počet použitých zdrojů (to byla v červnu jedna z hlavních výtek), i když často jen účelově a jednorázově.

Práci považuji za obhajitelnou. Určitě by jí prospělo, kdyby se autorka více odpoutala od zpracovávaných textů a nesnažila se je pouze převyprávět.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

- 1) Co znamená výrok „naturae humanae exemplar“ (s. 25)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: dobré

Datum: 26.8.2014

Podpis: